

Okruhy otázek k magisterským státním závěrečným zkouškám (navazující magisterské studium)

UČITELSTVÍ VV PRO SŠ A 2. STUPEŇ ZŠ magisterské dvouoborové studium

1.

Vznik a vývoj dětského výtvarného projevu, jeho charakteristické znaky, zvláštnosti jednotlivých vývojových etap dětského výtvarného projevu a specifika iniciace dětské a studentské výtvarné tvorby v jednotlivých obdobích vývoje.

Starověké civilizace a jejich akcentace v uměleckých projevech 19. století a dneška.

Habánská lidová hrnčičina a její historický kontext, technika, vliv na lidovou keramiku. Majolika.

2.

Vhodné pedagogické přístupy v krizovém období dětského výtvarného projevu. Specifika výtvarného projevu dospívajících a jeho přijetí v přirozené podobě v rámci pedagogické praxe. Mládež a grafické projevy ve veřejném a soukromém prostoru (street art, grifonáž apod.).

Umění přírodních národů, jeden z inspiračních zdrojů meziválečné moderny i dneška.

Počátky keramické produkce na území Čech a Moravy, přehled kultur od doby kamenné do příchodu Slovanů.

3.

Výtvarný projev a jeho teorie v díle významných odborníků, psychologické a sociální aspekty výtvarné tvorby, fáze tvůrčího procesu a role pedagoga v jeho iniciování a vedení. Komplementarita výtvarné intuice a obrazového myšlení ve výtvarném vyjadřování, teorie Jeana Piageta a Rudolfa Arnheima. Antický kánon jako výchozí forma umění renesance a jeho podoba v období klasicismu. Antické elementy v umění 20. a 21. století.

Keramika starověkých kultur (Egypt, Řecko, Etruskové, Řím).

4.

Typologie dětského výtvarného projevu z pohledu psychologie a teorie výtvarné formy. Zohlednění typů výtvarného vyjadřování ve výtvarné edukaci, využití teorie v praxi.

Sochařství starého Říma a jeho podíl na formování pomníkové tvorby v následujících uměleckých slozích. Plastika ve veřejném prostoru.

Objev a vývoj porcelánu v Evropě. Významná centra jeho produkce. Výrazné umělecké osobnosti v historii i současnosti.

5.

Diagnostická a estetická funkce dětského výtvarného projevu. Výtvarný projev a jeho role v životě člověka, antropologické kořeny umění a dětského výtvarného projevu, podobnosti mezi projevy dětí a přírodních národů.

Umělecký objekt jako duchovní symbol v křesťanském umění raného středověku. Smysl a podoba omezování formálních výrazových prostředků v kontextu současné vizuality.

Analýza uměleckého díla – rozbor technologických postupů, stylové aspekty, ikonografický, ikonologický, ikonopatický výklad.

6.

Počátky školní výtvarné edukace a její didaktiky (18. a 19. století), kreslení jako školní předmět a počátky jeho didaktické reflexe; cíle kreslení v 18. a 19. století, charakteristika dobových metod a jejich kritické posouzení v kontextu dnešních přístupů.

Gotická katedrála a její odraz v umění neogotiky. Gotické inspirace v umění 20. a 21. století.

Keramická tvorba v českém prostředí na přelomu 2. a 3. tisíciletí. Významné osobnosti a mezinárodní symposia.

7.

Historie vyučování kreslení a „umělecké výchovy“ do první poloviny dvacátého století, výtvarná edukace a její didaktická reflexe v době výtvarných avantgard. Avantgardní výtvarná učiliště a edukativní experimenty; tvorba avantgardních výtvarných skupin jako inspirativní zdroj pro výtvarnou pedagogiku.

Ideje humanismu v uměleckém projevu renesance. Kořeny manýrismu a jeho projevy v současnosti.

Role kresby v období renesance.

8.

Hnutí za uměleckou výchovu, vývoj výchovy uměním a jejích podob v praxi; teoretická vymezení výchovy uměním a jejího smyslu (od podnětů J. Ruskina, W. Morrise či A. Lichtwarka a jejich českých následovníků – až po Herberta Reada a další autory).

Nizozemská barokní malba. Barokní prostor (architektura, malba, socha) jako inspirace pro umění následujících generací.

Kresba jako přípravná studie i finální umělecké dílo v období baroka.

9.

Vztah výtvarného umění a výtvarné pedagogiky. Úvahy umělců jako zdroj inspirace didaktiky výtvarné výchovy, přesah tvorby umělců do oblasti edukace (Joseph Beuys, Paul Klee a současní umělci jako Petr Nikl, František Skála, Kateřina Šedá a další). Edukativní projekty iniciované výtvarnými umělci.

Romantismus a tvůrčí koncepce historizujících slohů. Historismus a tradicionalismus v architektuře 18. až 21. století.

Prostorotvorné možnosti textilního vlákna na příkladech děl textilních umělců 2. poloviny 20. století.

10.

Vznik a historie organizace INSEA. Osobnosti světové a české výtvarné pedagogiky vystupující na kongresech INSEA. Klíčová témata symposií INSEA pořádaných v posledních 20 letech Českou sekcí INSEA.

Symbolismus a jeho významové souvislosti s uměním 20. století (secese, surrealismus, fantaskní realismus atd.). Secesní symbolismus. Význam Munchova díla pro rozvoj moderního výtvarného projevu v 1. desetiletí 20. stol.

Kresba v umění symbolismu a secese.

11.

Formování teorie a praxe výtvarné výchovy u nás v šedesátých a sedmdesátých letech 20. století, osobnost Jaromíra Uždila, Igora Zhoře, Jiřího Davida a dalších odborníků. Generační názory a akcenty v díle zmíněných teoretiků.

Pojem „expresionismus“, princip estetické autonomie díla ve vztahu předmětným podobám vnějšího světa (skupina Die Brücke, Der blaue Reiter, představitelé francouzského a belgického expresionismu). Charakter jeho severoněmecké a vídeňské větve. Expresionismus v sochařské tvorbě.

Počátky fotografické tvorby. Období nové věčnosti – poetická fotografie v oblasti zátiší, figury a humanistické, dokumentární fotografie.

12.

Metodické řady a projekty ve výtvarné výchově. Zhořovy „školy výtvarného myšlení“ a didaktické publikace. Role výtvarného projektu ve výuce výtvarné výchovy v pojetí Věry Roeselové, Karly Cikánové, Hany Dvořákové a dalších.

Počátky českého moderního umění – kuboexpresionistické projevy. Vliv francouzského umění a jeho prezentace v českém uměleckém prostředí (Rodin, Bourdelle, etc.).

Výrazové možnosti grafických technik a jejich využití v jednotlivých epochách.

13.

Charakteristika současné výtvarné výchovy; cíle, obsahy a specifika výtvarné výchovy ve všeobecném vzdělávání; kurikulum výtvarné výchovy a obsahové domény státního kurikula; vztah výtvarné výchovy k dalším vzdělávacím oborům oblasti Umění a kultura; role výtvarného pedagoga v systému mnohaúrovňového kurikula.

Picassova cesta k nové konstrukci obrazového organismu. Přijímání zásad kubistického zobrazování dalšími umělci. Povaha kubistické formy v sochařství. Tvarová analýza a objevy vnitřního světa plastické hmoty, jeho podněty pro sochařství 20. století.

Výrazové prostředky kresby a jejich dokumentování v díle vybraných osobností.

14.

Výtvarná edukace v českém středoškolském vzdělávání; specifika a optimalizace výtvarného vyučování vzhledem k zaměření studijních programů na různých typech SŠ; komparace všeobecného vzdělávacího kontextu s odborným středoškolským vzděláváním.

Geometrická abstrakce (ruská avantgarda, De Stijl). Racionálně konstruktivní tendence v českém umění. Postmalířská abstrakce (colour-field painting, hard-edge painting, soft-edge painting).

Minimalismus a jeho odraz v architektuře a designu.

Nejdůležitější tendence ve vývoji tapisérie 2. pol. 20. století.

15.

Artefiletika a její přínos pro výtvarnou výchovu. Styčné body a rozdíly mezi artefiletikou a arteterapií. Význam výrazové hry pro motivaci výtvarného projevu, role reflexe ve výtvarné edukaci. Koncept a archetyp ve výtvarném projevu.

Historie a koncepce Bauhausu. Gropiův manifest, výmarské expresivní období. Dessavské konstruktivní období Bauhausu. Berlínský epilog. Pedagogické podněty Bauhausu.

Značka, logo, logotyp. Problematika stylizace v grafickém designu.

16.

Problematika tvořivosti, definice termínu; pojetí tvořivosti ve výtvarné výchově v průběhu 20. století až do současnosti; aspekty tvořivosti a faktory ovlivňující uplatnění tvořivosti ve výtvarném vzdělávání, znaky výtvarné úlohy podněcující tvořivost žáků.

Impulsy dada a surrealismu formující vývoj výtvarné kultury 20. století. Výchozí aspekty surrealistické teorie a jeho výrazové prostředky, veristický a abstraktní surrealismus. Navazující tvůrčí projevy.

Kresba jako jeden z výtvarných prostředků hnutí dada a surrealismu.

17.

Projektová metoda ve VV – historie a současnost. Koncepce výtvarného projektu – příklady z teorie a praxe. Autorský pedagogický projekt a jeho prezentace, výtvarné řady, integrativní role tématu. Uplatnění intermediality ve výtvarném projektu.

Architektura moderny, zrod funkcionalismu. Mezinárodní sloh a jeho česká specifika. Proměna životního stylu a nové urbanistické koncepce.

Dvacáté století, vznik surrealistických tendencí ve fotografii, vývoj fotografických disciplín (zátiší, figura, dokument, reklama, móda) v průběhu 20. stol. v českých zemích a ve světě.

18.

Námět ve výtvarné výchově. Výtvarná hra jako cesta k objevování vlastního námětu, „niterný námět“, výtvarná tvorba jako cesta poznávání. Role námětu ve výtvarném projektu a v koncepci dlouhodobého výukového programu na základní a střední škole.

Abstraktní expresionismus – představitelé poválečného amerického umění. Projevy informelu, tachismu, lyrické abstrakce a jejich historický kontext v evropském i českém výtvarném umění.

Obraz konzumní společnosti – projevy společenské kritiky v malířské tvorbě.

19.

Klasické a netradiční formy prezentace dětské a studentské výtvarné práce. Specifika prezentace akčních edukativních činností ve výtvarné výchově. Hodnocení dětské a studentské výtvarné práce, problematika zpětné vazby a evaluace.

Umění a reprezentace totalitní moci. Padesátá léta ve výtvarném projevu Československa.

Socialistický realismus, architektura Sorely. Tvůrčí skupiny. Solitérní osobnosti neoficiálního výtvarného života. Výstavy.

Symbolická úloha textilu v dílech textilních umělců 2. pol. 20. století.

20.

Muzejní a galerijní pedagogika u nás a v zahraničí. Galerijní animace a jiné formy zprostředkování uměleckého díla. Role workshopu a dalších organizačních forem při edukativní činnosti v muzeu či v galerii.

Neodadaismus. Pop-art v USA, jeho sociální kontext. Nová figurace a šedesátá léta v českých zemích a evropské souvislosti.

Abstrahování, abstrakce – objasnění pojmů. Vývoj abstraktního umění a jeho proměny v jednotlivých slohových etapách.

21.

Vymezení speciální výtvarné výchovy a rozdílů mezi arteterapií a výtvarnou edukací jedinců s postižením. Představení současných inkluzivních a integrativních přístupů, filozofie a problémy společného vzdělávání, historie přístupů k tvůrcům s postižením, prolínání s kontextem art brut. Integrace pohybu do umělecké formy. Interaktivní projekty.

Literárnost a objekt. Figurální tendence a animalita v prostorové tvorbě současnosti.

22.

Výtvarný projev a mentální, smyslová, tělesná jinakost; různé typy postižení a jejich vliv na výtvarný projev člověka; kontext disability art, crip culture atd. – proměny náhledů na výtvarnou edukaci žáků s postižením.

Nová koncepce materiálu v umění 20. století. Objekt a instalace. Arte povera, pojem antifорма.

Šperk jako objekt v díle významných světových osobností 20. a 21. století.

23.

Problém kvality výtvarné výchovy z hlediska učitelovy práce s oborovými obsahy; faktory kvality ve vztahu ke kurikulárnímu rámci, obsahovým úrovním, k mateřské disciplíně výtvarné výchovy a specifickým výtvarné výchovy; faktory kvalitní výtvarné edukace.

Architektura brutalismu, high-tech a dekonstrukce – výchozí principy a ozvuky v českých zemích.

Architektura – socha v historickém kontextu.

Veřejný prostor, urbanismus a role péče o památkové objekty.

24.

Vymezení fenoménu art brut a počátky zájmu o tvorbu outsiderů a lidí s psychickým onemocněním či jinou mentální jinakostí. Osobnosti art brut – umělci, teoretici a sběratelé. Role výtvarného projevu v životě tvůrců art brut a outsider art; instituce na podporu tvůrčích aktivit pro minoritní skupiny. Akční umění – happening, events, performance. Vídeňský akcionismus a jeho odraz v „live-kunstu“. Body art. Multimediální projevy, jejich počátky a současnost. Hnutí Fluxus a jeho návaznosti. Nové tendence ve fotografii na přelomu milénia.

25.

Významné osobnosti současné české výtvarné pedagogiky a jejich dílo. Vývojové tendence didaktiky výtvarné výchovy po roce 2000, klíčová témata a narativy oboru; komparace současných přístupů s historickými názory a podobami výtvarného vyučování, kritické zhodnocení. Konceptuální umění, výklad pojmu a teoretická východiska. Land art, jeho kořeny a charakteristika v českém prostředí i v zahraničí. Netradiční formáty a techniky v českém a světovém malířství 20. a 21. století.

26.

Role nových médií a intermedialita ve výtvarné výchově. Výhody a rizika využívání digitálních prostředků a technických zařízení v tvorbě žáků v kontextu jejich vývojových a psychologických zvláštností a dalších aspektů výtvarné edukace. Způsoby začlenění ICT do výtvarné edukace. Hyperrealismus, práce s fotografií, new painting. Filmová tvorba a její filiace s výtvarným uměním, instalace a videoart. Aktuální tendence ve figurální malbě – příklady ze současné české i zahraniční malířské tvorby.

27.

Mediálně saturovaná společnost a výtvarná edukace. Obecné i oborově specifické důsledky časté interakce s digitálními technologiemi a sociálními sítěmi; virtuální komunikace a dětský výtvarný projev. Vhodné pedagogické strategie v situaci digitálního přetížení. Postmoderní filozofické teorie a jejich projevy v literatuře a hudbě. Osobnosti a realizace architektonické postmoderny. Signature architecture, kulturní identita a teorie kritického regionalismu Kennetha Framptona. Obrazy s námětem všednosti a revival tradičních námětů v malbě v kontextu postmoderního vývoje umění, zdůvodnění těchto tendencí v umění konce 20. století.

28.

Vizuální gramotnost: její vymezení v díle odborníků, role vizuální gramotnosti ve vzdělávání, problém obrazu, obrazivosti a myšlení obrazem; vizualita v současné společnosti, role VV v procesu pěstování vizuální gramotnosti žáků a jejich kritického myšlení. „Myticko narativní“ a „textově nekonceptuální“ fáze postmoderny. Neoexpresionismus, Neue Wilde, Transavantgarda-jejich specifika. Postmoderní umění v Česku. Soft-art a další příklady využití textilu ke sdělení obsahu v dílech netextilních umělců 2. pol. 20. století.

29.

Výtvarná výchova a didaktické prostředky (včetně digitálních), technické a materiální vybavení pracovny a kabinetu VV, problematika učebnic. Vybrané didaktické prostředky a způsob jejich využití v praxi. Přelom 2. a 3. tisíciletí. Umění globalizace. Užití nových médií. Současná vizuální tvorba (genderové otázky, street arte, socio-art etc.). Použití a významy jednotlivých barev v oblasti informační grafiky.

30.

Tuzemské a zahraniční organizace zabývající se teorií a praxí výtvarné výchovy. Přehledky a soutěže dětského výtvarného projevu. Koncepce výstav žákovské tvorby jako autorské pedagogické dílo. Oborové časopisy a internetové zdroje.

Umění jako protest, subverze a mystifikace. Aktivistické pojetí umělecké tvorby. Specifika českého prostoru. (Pode Bal, Guma guar, Rafani, BKS, Ztohoven atp.)

Důvody k vynalézání nových grafických technik, proměny a návraty starých technik, autorsky upravené techniky.